

31

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

1000 София
ул. Съборна, 9

Администрация – тел./факс 980-76-32, Счетоводство – тел./факс 986-77-34

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ, УЛ. "СЪБОРНА" № 9

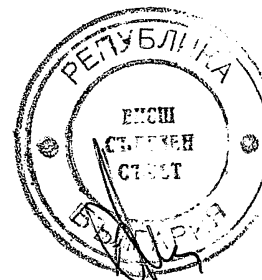
ПО К.Д.№ 11/2004г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 25.01.2005г. по горепосоченото дело, Конституционният съд е допуснал за разглеждане по същество искането на Общото събрание на Наказателната колегия на Върховния касационен съд за обявяване противоконституционността на разпоредбата на чл.28, ал.9, изречение второ от Закона за съдебната власт.

В него се поддържа, че съществува противоречие между разпоредбите на чл.28, ал.9, изречение второ от ЗСВ и чл.129, ал.2 от Конституцията.

Със същото определение като заинтересована страна е конституиран и Висшия съдебен съвет.

Като се запозна с искането на ОС на НК на ВКС и определението на Конституционния съд, ВСС изразява следното становище:

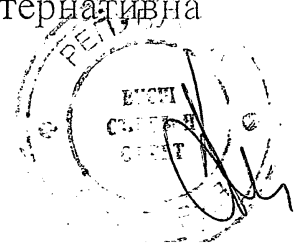
За противоконституционността се меродавни противоречията между уредбата, която закона и Конституцията дават на едни и същи въпрос. Противоречие между разпоредбите на закон и Конституцията се установява чрез сравнение на определени признаци, само когато е налице един и същи предмет на регулиране от закона и Конституцията. Противоконституционност е налице, когато Конституцията и закона прикрепват различни последици към едни и същи факти. Противоречие с Конституцията е онова различие на закона, което съдържа в себе си отрицание на Конституцията /вж. Решение № 7 по к.д.№6/2004г. на КС /.

Структурното и съдържателно сравнение на разпоредбите на чл.28, ал.9, изречение второ от ЗСВ и чл.129, ал.2 от Конституцията не показват противоконституционност на оспорваната разпоредба, т.к. двете правни норми имат различен предмет на регулиране.

Разпоредбата на чл.129, ал.2 от Конституцията урежда въпросите за органите, които назначават председателите на ВКС и на ВАС, както и на Главния прокурор, по чие предложение и за какъв срок се назначават. Мандатът на посочените лица е определен в Конституцията и това е мандат на конституционно установени органи, чийто срок е уреден по императивен начин.

Мандатността на председателите на ВКС, ВАС и Главния прокурор е възприета и в Закона за съдебната власт, където не се констатира никакви противоречия с конституционната норма на чл.129, ал.2 от Конституцията.

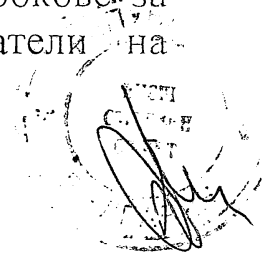
Цитираната като противоконституционна разпоредба на чл.28, ал.9 от ЗСВ урежда материята за начало на мандата на председателите на ВКС, ВАС и Главния прокурор, а не за неговия срок. Във второто изречение, с последните изменения на ЗСВ е предвидена законова възможност за председателите на ВКС, ВАС и Главния прокурор "до встъпване в длъжност на новия председател" да продължат да изпълняват длъжността в случаите на несвоевременно встъпване. Това е алтернативна

законова възможност извън конституционно определения мандат от 7 години, която законодателят е предвидил в случаите на удължаване на процедурата по избор или при предсрочно освобождаване на председателите на ВКС, ВАС и Главния прокурор съобразно хипотезите на чл.чл.28 и 29 от ЗСВ. Липсата на идентичност и сходство в предмета на регулиране изключва възможността за съмнение в конституционността на атакуваната разпоредба от ЗСВ. Това е така, защото разпоредбата на чл.28, ал.9, изречение второ не съдържа отрицание на установеното с чл.129, ал.2 от Конституцията правило нито относно срока, за който се назначават председателите на ВК и ВАС и Главния прокурор, нито относно субекта който ги назначава и освобождава от длъжност.

Такава възможност - за изпълняване на длъжността до избирането на административен ръководител е предвидена и за заемащите до този момент ръководители. Това също не означава продължаване срока на регламентирания със ЗСВ техен мандат, а правна възможност, не и задължение, обоснована с нуждата от изпълнение на тази длъжност по време на провеждане на процедурата по избор и конституиране на новия ръководител. Законодателният подход и приетите от Парламента конкретни разпоредби в различни области са подкрепени и от редица решения на КС, и те отразяват необходимостта от приемственост в дейността на всички държавни органи. Така например, на същия принцип почиват и разпоредбата на чл.148, ал.1, т.1 от Конституцията за прекратяване на мандата на съдиите от Конституционния съд, на чл.13, ал.4 от Закона за сметната палата за продължаване правомощията на председателя и членовете на Сметната палата, на разпоредбата на чл.6, ал.1 от Закона за комисията за финансов надзор – за изпълнение на функциите на членовете на комисията и след изтичане на мандата им, на чл.337 от КТ, който предвижда, че ако при изтичане на срока по трудово правоотношение, възникнало от избор, то продължава до произвеждането на нов такъв.

Аргумент в този смисъл са законово уредените срокове за провеждане на процедури за избор на председатели на

ВКС, ВАС и Главния прокурор по чл.28, ал.2 от ЗСВ, които предвиждат достатъчно предварително време не по-рано от 2 месеца и не по-късно от 1 месец **преди** изтичането на мандата или в 7 дневен срок от настъпване на обстоятелствата по чл.29, ал.1 от ЗСВ. Тези срокове предвиждат реда за окончателно утвърждаване избора на обсъжданите лица с указ на Президента.

Конституцията установява общи, но различни принципи при създаването на правила за упражняването и прекратяването на правомощия, функции и компетентности, включително и на магистратите, а чл.133 от същата препраща към специалния ЗСВ за по-детайлна регламентация. Конституцията е овластила обикновеното Народно събрание да уреди със закон въпрос, до кой момент могат да се упражняват тези правомощия и въз основа на тази конституционна разпоредба е приета и нормата на чл.28, ал.9, изр.второ от ЗСВ. Липсва такава конституционна разпоредба, по силата на която изтичането на седемгодишния мандат на председателите на върховните съдилища и Главния прокурор да забранява изпълняването от тях на длъжността до новия избор. Не трябва да се пренебрегва и статута на председателите на върховните съдилища и Главния прокурор на постоянно действащи органи., чиито правомощия са определени посредством абсолютно определени правни норми. Още по-сериозни съображения се отнасят до Главния прокурор, комуто самата Конституция възлага конкретни правомощия по чл.126, ал.2 и чл.150, ал.1, и които могат да се упражняват само от него, но не и от негов заместник или временно изпълняващ длъжността.

Самата Конституция е предвидил правната възможност за държавния глава да не прекратява упражняването на длъжността председател на върховен съд и Главен прокурор, въпреки изтичането на мандата, преди да е назначил нов ръководител. Ако изтичането на мандата като правно събитие води автоматично до прекратяване изпълнението на длъжността от председателите на върховните съдилища и Главния прокурор, това обезсмисля правомощието на Президента да ги освобождава със свой указ.

На основание гореизложеното, УВАЖАЕМИ ГОСПОДА
КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ, моля да оставите без уважение
искането за обявяване разпоредбата на чл.28, ал.9, изречение
второ за противоконституционна и да постановите решение, с
което оставите в действие посочената разпоредба като
конституционносъобразна.

A handwritten signature in black ink is written over a circular stamp. The stamp contains some illegible text, possibly a date or official designation. The signature is written in a cursive style.